

Рис. 4.19. Комета като „киннал котел-лице“ От книгата на Bacharach „Astronomia“, 1545 г. Книгохранилището на Пулковската обсерватория (Санкт Петербург). Вж. също [543], с. 185, ил. 93.

Без съмнение в книгата „Иерем-Ия“ се разказва за някаква комета. Това обстоятелство е забелязано отдавна. За това пише Д. О. Святски в „Кометата на Халей в Библията и Талмуда“. Той се опитва да датира тази комета, но неуспешно. Впрочем, не е изключено, че и самото заглавие на книгата „Стрелата на Гръмовержеца“ да е свързано с появлата на комета.

От пророчеството „Иерем-Ия“ не може да се извлече стабилен астрономически хороскоп, но, както видяхме, там има някои астрономически фрагменти. Астрономическото датиране на книгата е несигурно. Описанието на кометата също не може да се използва. Пък и кометите не са твърде подходящи за астрономическо датиране на текстове. Описанията им обикновено са съмтни, фантастични. Освен това липсват сигурни исторически доказателства за движението на кометите, за да ги поставим в основата на „кометното датиране“. По- подробно ще говорим за кометите в книгата „Империя“.

4. КОГА Е НАПИСАНО СТАРОЗАВЕТНОТО БИБЛЕЙСКО ПРОРОЧЕСТВО „ИСАИЯ“

„Исаия“ е едно от най-дългите пророчества. Написано е уж около 740 г. пр.н.е. Според Н. А. Морозов думата „Исаия“ означава „Идва Свободата“. Това е може би НАЙ-ИЗВЕСТНОТО ПРОРОЧЕСТВО. Н. А. Морозов смята, че и в него има описание на комета, и той се е опитал да я датира. Ние сме на мнение, че не е успял. Ще докажем по-долу, че кометите не са подходящи за независимо датиране.

В книгата има много спомени за Христос. Неслучайно наричат пророчеството и Пето Евангелие [765]. Ще посочим някои примери за „Исусови фрагменти“ от „Исаия“:

„Ето Моя Отрок, когото държа за ръка, Моят Избранник, към Когото благоволи душата Ми. Ще положа Духа Си върху Него. Той ще възвести СЪД НА НАРОДИТЕ“ (Ис. 42:1). Тук по-скоро става дума за Иоан – по-